

[Krag.]

kæmper nu, siger han selv, for at faa Arbejdsløshedslovgivningen tilbage til den Form, som den havde indtil 1927. Det er i Virkeligheden et meget smukt Formaal. Han kæmper nu for at genvinde det, som han halvt om halvt, kan jeg vel sige, har levet af at angribe i de Aar, det bestod. Nu har man intet højere Ønske end at faa tilbage den Udformning af Arbejdsløshedsloven, som man paa det voldsomste angreb i Aarene fra 1921, og hvis Ophavsmand man med Sprogets værste Skældsord forfulgte gennem de efter 1921 nærmest følgende Aar.

Jeg siger, jeg kan jo kun glæde mig over det Arbejde, som det ærede Medlem her har kastet sig ind i; men jeg maa saa rigtignok tilføje, at jeg ser saaledes paa de forandrede Forhold, hvorunder vi lever baade i økonomisk og anden Henseende, at jeg selvfølgelig ikke kan ønske det ærede Medlem Hr. Einer Jensen Held med sine Bestræbelser.

Men er det ærede Medlem nøjsom paa det her nævnte Punkt, er han i Sandhed ogsaa nøjsom i anden Henseende, først og fremmest da med Hensyn til Krav til Bevisførelse for en Paastand. For naar han nu kan finde Bevis for, at den tidligere Venstregering gennem sin Arbejdsløshedslovgivning har villet øve Løntryk, i, hvad „Berlingske Tidende“ skriver om den Sag, saa er det ærede Medlem i Sandhed nøjsom med sin Fordring til Bevisførelse. Og i denne Nøjsomhed skal jeg lade det ærede Medlem forblive, naar han mener at lægge mere Vægt paa, hvad en Journalist i „Berlingske Tidende“ udvikler om denne Sag, end paa den Udvikling og Redegørelse, som gentagende fra ansvarlig Side er givet.

Det ærede Medlem forsøger her ikke at bevise, at Fagforbundene og Arbejdsløsheds-kasserne intet har med hinanden at gøre, men han søger gennem en Forstærkelse af sin Stemmeføring at slaa fast, at en saadan Forbindelse i det hele taget ikke eksisterer, og hvis det ærede Medlem kunde faa det slaaet fast, vil jeg erkende, rystede han i deres Grundvold adskillige af de Ræsonnementer, som jeg, da jeg forleden havde Ordet i den Sag, har opstillet. Men det er ingenlunde lykkedes det ærede Medlem at bevise dette.

Det ærede Medlem siger, at naar der er, hvad han jo altsaa erkender i mange Tilfælde, nøje Forbindelse mellem Ledelserne, skyldes det Hensynet til det ønskelige i at billiggøre Administrationen, og det

er jeg ganske enig med ham i, at derfor bør man bestræbe sig. Men det vilde man ogsaa særdeles vel kunne gøre uden at etablere en Forbindelse mellem Medlemskaber i Fagforbund og Arbejdsløshedskasse, saaledes som faktisk nu Tilfældet er. Det kan ikke nytte, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, det er Gang paa Gang konstateret gennem fuldstændig paalidelige Vidnesbyrd, at Betingelsen for at komme i Arbejdsløshedskasse er Medlemskab af Fagforbund. Det er i de Aar, da jeg havde disse Forhold paa nærmeste Hold og havde Ansvaret for Administrationen af visse Sider af disse Spørgsmaal, Gang paa Gang godtgjort for mig, og saa nytter det ikke, at det ærede Medlem ryster paa Hovedet og forsøger at paastaa det modsatte.

Hvis der ikke var en saadan Forbindelse, hvis ikke man havde en saadan Interesse, siger jeg, hvorfor borttager man saa af § 13 Bestemmelsen, som skulde sikre imod Misbrug af denne Art?

Hvad Bestemmelserne i § 9 angaar, de Bestemmelser, paa hvilke Kristeligt Dansk Fællesforbunds Arbejdsløshedskasse er baseret, og som man nu har fjernet, saa er det jo muligt, at det ærede Medlem kan mene, at disse Bestemmelser ingen Betydning har eller har haft. Jeg er overbevist om, at f. Eks. Medlemmerne af Kristeligt Dansk Fællesforbund er af en anden Opfattelse.

Jeg har udtalt forleden Dag, og det har hele Tiden været min Opfattelse paa dette Punkt, at denne Bestemmelse indeholdt en vis Fare for, at der kunde opstaa Bevægelser med det Formaal at faa dannet Arbejdsløshedskasser for saadanne Arbejdere af forskellige Fag, hvis Arbejdsløshedsrisiko er ringe, og hvor man derfor i en Kasse, som kun omfattede saadanne Personer, vilde kunne nøjes med et lille Kontingent. Jeg har under Forhandlingerne baade i 1921, 1922, 1924 og 1927 fremført denne min Opfattelse. Nu har det imidlertid vist sig, at denne Fare var mindre, end jeg havde tænkt mig, ja, maaske aldeles ikke eksisterer; thi der er jo ikke gjort Forsøg paa Oprettelse af Kasser af den Karakter indenfor andre Arbejderrækker end Kristeligt Dansk Fællesforbunds, og derfor synes jeg slet ikke, der paa nærværende Tidspunkt var nogen som helst Anledning til at rejse Strid om denne Sag.

Det ærede Medlem vilde forsvare Ændringen i § 13 ved at hævde, at den, der havde faaet Løfte paa Arbejde, ved Henvendelse til Arbejdsløshedskassen betragtes som havende Arbejde, men det ved det ærede